

Publicație editată de Aquatim An 10, nr. 102

Tiraj: 1000 exemplare

www.aquatim.ro/aquaștiri

AQUAȘTIRI

Din cuprins

*Când trecutul face un pas
înspre viitor*

Ei sunt Aquatimiștii!

*Cum abordează experții
Băncii Mondiale
problema pierderilor de apă*

*Mega-proiectul ingineresc
al Libiei*

Suntem „altfel” online!

Planurile Aquatim pentru 2018

Ce străzi din Timișoara vor avea rețele noi de apă și canalizare

Foto: publicdomainpictures.net

Printre reparații, înlocuiri și „adăugări” de conducte noi, pe „bucățele” mai mari sau mici, rețelele de apă și canalizare se (re)înnoiesc continuu. Dinamica este una întâlnită peste tot în lumea largă.

Durata de viață a conductelor este limitată, iar acolo unde apar frecvent defecte sau scăderi ale presiunii, se impune reabilitarea infrastructurii. Pe de altă parte, orașele sunt și ele într-o continuă schimbare, se dezvoltă cartiere, apar noi zone industriale sau comerciale. De toate aceste lucruri, precum și de corelarea cu alte lucrări de infrastructură trebuie să țină seama o companie de apă când își stabilește programul de investiții.

De cele mai multe ori, lucrări de investiții, finanțate de societatea Aquatim, sunt executate de firme de construcții, în antrepriză. Lucrările sunt atribuite prin procedura de achiziții publice. De la planificare până la execuție calea este, așadar, una destul de lungă, iar până la finalizarea lucrărilor, beneficiarii mai au de „înfruntat” și deranjul provocat de un șantier în plină derulare. Cu toate acestea, lucrările de modernizare a rețelelor de apă și canalizare sunt un punct de interes pentru membrii comunității, mai ales atunci când este așteptată introducerea utilităților pe străzi unde acestea lipsesc.

Programul societății Aquatim de investiții pentru orașul de pe Bega, în 2018, a fost publicat, la început

de an, pe site-ul companiei, în *Raportul de activitate pentru Timișoara*.

Acesta cuprinde extinderea rețelei de apă pe străzile Vasile Georgevici, Ovidiu Cotruș, Calea Șagului (între str. Anton Bacalbașa și bifurcația Parța-Șag) și relocarea rețelei de alimentare cu apă, în zona intersecției străzilor Calea Martirilor cu str. Mareșal Constantin Prezan.

Extinderea rețelelor de apă și canalizare, cu executarea branșamentelor și racordurilor aferente, este prevăzută pentru mai multe străzi, și anume: Calea Lugoșului, Nera, B. P. Hașdeu, Calea Circumvalațiunii, Dunărea, Bachus, Prof. Alex Cișman, Corina Irineu, Aurora, Teiului, Nicorești, Letea, Aleea Ceferiștilor, Viitorului, Anton Kathrein, Bela Lugosi, Victor Gaga, Florin Medeleț, Caraș, Alexandra Indrieș, Popa Anca, Azaleelor, Sânzienelor, Anemonelor, Crăitelor, Orhideelor, J.J. Ehrler, Calea Urseni, Calea Șagului (etapa a II-a, între intersecția cu str. Ovidiu Cotruș și bifurcația Șag-Parța) și în zona Parcului Industrial Freidorf.

Lucrările planificate de Aquatim includ și implementarea unor soluții de gestionare a apelor pluviale pentru situații de urgență (preluarea și acumularea cantităților foarte mari de precipitații) pe strada Emile Zola, în zona Parcului Industrial Freidorf, pe str. Paul Morand, la pasajele CFR de pe str. Gh. Lazăr și Coriolan Brediceanu.

Pe str. Mătăsarilor va fi reabilitată conducta de apă, iar pe Calea Șagului, pe tronsonul dintre Pod Calea Șagului și bifurcația Parța, Șag, va fi extinsă rețeaua de canalizare.

Compania de apă va continua, de asemenea, în 2018, demersurile pentru înființarea Muzeului Apei și a Muzeului Apei „Stan Vidrișin”.

Loredana LEORDEAN

Dacă Europa ar bea doar apă de la robinet, ar face o economie de 600 de milioane de euro pe an!

Cel mai recent document oficial emis de Comisia Europeană se referă la întrebări și răspunsuri legate de revizuirea *Directivei privind calitatea apei destinate consumului uman*, cu precizarea importantă că organismul european dorește să continue asigurarea furnizării de apă potabilă de înaltă calitate, în concordanță cu cele mai recente recomandări științifice, să ajute consumatorii să acceseze apa și să găsească informații fiabile cu privire la aprovizionarea cu apă. Apa potabilă sigură este esențială pentru sănătatea publică și bunăstare, iar contaminarea sau penuria apei generează costuri sociale și economice grave.

Comisia Europeană indică, în raport, existența a patru elemente principale noi:

• **Standarde îmbunătățite pentru siguranța apei.** Lista standardelor va fi actualizată și extinsă în conformitate cu cele mai recente cunoștințe științifice, pe baza recomandărilor Organizației

Mondiale a Sănătății. Acest lucru va garanta că apa de la robinet este sigură pentru a fi consumată în întreaga UE.

• **Un risc redus pentru statele membre și pentru cetățeni.** Aplicând o evaluare a siguranței apei bazată pe risc în întreaga UE, autoritățile vor putea să identifice posibilele riscuri pentru sursele de apă, la nivel de distribuție. Aceasta protejează mai bine sursele de aprovizionare pe termen lung.

• **Obligația de a îmbunătăți accesul la apă.** Consumul global de apă de la robinet – o opțiune ieftină, sigură și ecologică – ar trebui să crească, susține CE. Acest lucru va ajuta consumatorii să economisească bani, plus că este benefic pentru mediul înconjurător, prin reducerea deșeurilor de plastic care intră în râurile și mările noastre, respectiv prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

• **Creșterea transparenței, inclusiv în ceea ce privește serviciile de apă.** Datorită noilor reguli de transparență, consumatorii vor primi informații online, într-un mod ușor de utilizat, cu privire la disponibilitatea serviciilor de apă în zona lor locală.

De departe, însă, cea mai importantă informație oferită de forul european dă... fiori reci producătorilor de apă îmbuteliată, pentru că, în opinia Comisiei – o evidență de altfel! –, o mai mare încredere în apa de la robinet poate reduce consumul de apă îmbuteliată.

„În ansamblu, estimările arată că un consum mai mic de apă îmbuteliată poate ajuta gospodăriile din Europa să economisească mai mult de 600 de milioane de euro pe an”, se scrie, negru pe alb, în raportul oficial european. Lăudabil impuls, așteptăm noile statistici după acest anunț...

Foto: Wikimedia Commons

Crenguța RADOSAV

Cum abordează experții Băncii Mondiale problema pierderilor de apă

De curând, la București, a avut loc o întâlnire organizată de Banca Mondială și Asociația Română a Apei, cu tema Contracte bazate pe performanță pentru reducerea pierderilor de apă.

Workshopul a abordat pierderile de apă, mai precis apa care nu generează venituri (*non revenue water*), prin prezentarea unor inițiative de cooperare în sistem public-privat, pentru reducerea pierderilor în România (RAJA Constanța) și în alte țări.

La eveniment au participat Bambos Charalambous, expert IWA al Băncii Mondiale, Roland Liemberger, director al companiei Miya, Philippe Martin, specialist apă al Băncii Mondiale, Sorin Căian și Augustin Boer, de la firma de consultanță BDO, și mai mulți reprezentanți ai operatorilor

de apă din România, Bulgaria, Albania, Croația, Bosnia-Herțegovina și Israel.

De aproximativ 30-40 de ani, în lume se discută despre managementul pierderilor de apă, se caută metode și tehnologii de reducerea a acestora.

Lipsa apei potabile ne va obliga să luăm măsuri tot mai severe de protejare a apei, vom căuta să rezolvăm pierderile, atât fizice, cât și comerciale (aparente). Abordarea legată de contracte de performanță se bazează pe fixarea unor ținte și pe rezultate. Ca o alternativă la sistemul „clasic”, în care compania de apă face totul în „ogarda” proprie, Banca Mondială vine cu propuneri de parteneriate public-private, care să beneficieze de experiența sectorului privat, pentru transferul de know-how

și bune practici. Sectorul privat pune accent pe îndeplinirea țăntelor și pe motivarea personalului care se ocupă cu reducerea acestor pierderi, abordarea fiind una de tipul win-win.

Experții Băncii Mondiale au fost de părere că România nu e pregătită încă să facă acest pas, fiind necesare prevederi legislative și exemple de bune practici puse în aplicare, însă în 5-10 ani aceste obstacole vor fi depășite.

Alin ANCHIDIN

Co-suveranitate inedită!

Insulă împărțită, de două ori pe an, între Spania și Franța

Două state europene au bifat, în luna februarie a anului curent, un nou episod de co-suveranitate, în fapt, cea mai veche din lume.

Franța a predat peste 3.000 de metri pătrați din teritoriul său Spaniei, fără violență, iar peste șase luni, schimbul se va face invers, deci Spania, tot în mod voluntar, va returna acest teritoriu Franței. Interesant, nu?

Evenimentul se repetă de peste 350 de ani și are o explicație istorică: în anul 1659, timp de trei luni, Spania și Franța au negociat pe teritoriul **Insulei Faisans** (Insula Fazanilor), considerat neutru la acea dată, încheierea stării de război în care se găseau cele două țări. Pe Insula Fazanilor a fost semnat Tratatul de la Pirinei, prin care cele două state își

împărțeau teritoriile ce statură la baza declanșării aceluși război, act consfințit și prin nunta regală dintre Regele Franței, Ludovic al XIV-lea, și fiica Regelui Spaniei, Filip al IV-lea.

Între localitățile Irún din Spania și Hendaya din Franța, în mijlocul râului Bidasoa care separă cele două orașe de graniță, se găsește acest teritoriu cu un statut foarte special și puțin obișnuit. Cei 5.000 de metri pătrați ai Insulei Fazanilor aparțin 6 luni pe an Spaniei și 6 luni Franței și trec de la una la alta printr-un simplu act administrativ.

Insulița nu este locuită și nici nu poate fi vizitată. Curioșii o contemplează de pe ambele maluri, ambarcațiunile și canotorii trec pe lângă ea, iar pe insulă ajung doar membrii comandamentelor navale din San Sebastian

și Bayonne, responsabili de jurisdicția ei în fiecare schimb. Pe cei 215 metri lungime și 38 lățime, există câteva zeci de arbori, iarbă, stufăriș, pietre și un monolit cu încărcătură simbolică: aici s-a semnat Tratatul de Pace al Pirineiilor, la 7 noiembrie 1659, care a pus punct final unui conflict de pe timpul Războiului de Treizeci de Ani.

Partea frumoasă a poveștii este și aceea că la nunta regală dintre Regele Franței și fiica Regelui Spaniei s-au aflat contele D'Artagnan, care avea să servească de model scriitorului Alexandru Dumas în celebrele sale scrieri, respectiv pictorul Diego Velazquez, însărcinat cu organizarea, din partea Regelui Spaniei.

Co-suveranitatea Insulei Fazanilor este, așadar, o demonstrație peste timp că istoria se poate face și pașnic, într-o contemporaneitate care nu trebuie decât să consfințească buna înțelegere dintre două, trei sau nenumărate state!

C. RADOSAV

Mega-proiectul ingineresc al Libiei

Că a fost o victimă sau nu a globalizării, ori un monstru uman care și-a terorizat poporul, nu discutăm aici, cert este că Muammar al-Gaddafi e autorul celui mai grandios proiect de alimentare cu apă din lume, numit „Proiectul Marelui Râu Artificial”, ce constă într-o rețea de țevi, apeducte și puțuri, sistem de apă și canalizare ce asigură apa necesară întregii zone deșertice. Startul mega-proiectului s-a dat în 1984, a fost realizat în 25 de ani și a costat peste 30 de miliarde de dolari! El captează apele fosile existente sub deșertul Sahara și le conduce printr-un sistem de conducte și canale spre orașele de pe coasta Mării Mediterane, pentru alimentarea lor cu apă.

Ambiția Libiei de a-și obține „independența” în domeniul atât de critic pentru zonele deșertice a fost admirabilă, iar reușita – una de Cartea Recordurilor. Istoric vorbind, în 1953, eforturile Libiei de a descoperi în sud propriului teritoriu s-au soldat cu găsirea unor resurse enorme de apă potabilă. Analizele cu radiocarbon făcute au demonstrat că apa era în acel rezervor fosil încă din era glaciară, de peste 40.000 de ani. Spre sfârșitul anilor '60, a fost conceput proiectul Marele Râu Artificial, iar lucrările au fost demarate de-abia în 1984.

Construcția propriu-zisă a fost împărțită în cinci etape majore. Marele Râu Artificial este o rețea de conducte ce alimentează Libia cu apa din deșertul Sahara, proiectul fiind catalogat, fără exagerări, a opta minune a lumii! Proiectul constă în peste 1.300 de puțuri (majoritatea având o adâncime de peste

Foto: Wikimedia Commons

500 de metri) și furnizează 6,5 milioane de metri cubi de apă pe zi către orașele Tripoli, Benghazi, Sirt (dar și către alte regiuni).

Prima și cea mai complexă etapă, ce viza alimentarea cu două milioane de metri cubi de apă pe zi (prin intermediul unei conducte lungi de 1.200 de kilometri, de la As-Sarir și Tazerbo către Benghazi și Sirt), deține cifre impresionante: a necesitat 250.000 de secțiuni de tuburi din beton, 2,5 milioane de tone de ciment, 13 milioane de tone de agregate, 2 milioane de kilometri de cabluri! Lucrările au presupus excavări masive, 85 de milioane de metri cubi de pământ, astfel că puțurile de la Tazerbo și Sarir au o adâncime de 450 de metri și sunt echipate cu pompe submersibile ce ajung până la adâncimea de 145 de metri.

Etapa a doua a lucrărilor a fost, în egală măsură, o mega-provocare: transportul unui milion de metri cubi de apă pe zi, din regiunea Fezzan către câmpia Jeffara, alimentând totodată regiunea Tripoli. Ulterior, s-au făcut pași mari în extinderea sistemului construit în prima etapă a lucrărilor, prin adăugarea a 700 de kilometri de conducte și stații de pompare, sporind capacitatea cu 1,68 de milioane de metri cubi pe zi, până la un total de 3,68 de milioane. Conductele de beton care transportă apa prin deșert au patru metri diametru și sunt menite să reziste 50 de ani.

Mega-proiectul celor 5.000 de kilometri de conducte necesare transportului a circa 6,5 milioane de metri cubi de apă pe zi de la mii de puțuri din deșert a costat, în final, peste 30 de miliarde de dolari. Proiectul Marele Râu Artificial a făcut din Libia lider mondial în hidrotehnică. Alte state din Africa sau Orientul Mijlociu, care sunt în criză acută de resurse de apă, au apelat în ultimii ani la aceeași metodă, dar la scară mai mică.

Ce a reușit proiectul? **Prețul apei aduse din Sahara este 35 cenți/m³, față de 3,75 \$/m³ cât ar fi costat apa de mare desalinizată...** Specialiștii fac o afirmație categorică: cantitatea de apă care urmează să fie pompată este echivalentă cu debitul fluviului Nil, pe o perioadă de 200 de ani!

Cea mai mare magistrală acvatică din lume, la care au lucrat specialiști din Coreea de Sud, pentru proiectare, și exclusiv firme libiene pentru execuție, este, cu adevărat, **MAGISTRALĂ**.

Crenguța RADOSAV

Când trecutul face un pas înspre viitor

Spectaculoase clădiri de **patrimoniu industrial** din administrarea Aquatim, **deschise publicului în 2018**

„Vă rog, pe fiecare dintre dumneavoastră, să faceți măcar zece pași înainte...” Astfel și-a început Angela Cristea, șefa Reprezentanței Comisiei Europene, discursul de la evenimentul de lansare a Anului European al Patrimoniului Cultural în România, eveniment ce a avut loc la mijlocul lunii februarie, la București. Șefa Reprezentanței CE a explicat audienței care a strâns rândurile, la propriu, în jurul ei, că rolul și rostul Anului European al Patrimoniului Cultural este exact acesta, apropierea: „Ne dorim să aducem oamenii mai aproape de patrimoniu, patrimoniul mai aproape de oameni, și astfel pe noi mai aproape unii de alții”.

Patrimoniul nostru: acolo unde trecutul întâlnește viitorul

... este sloganul, inspirat ales de către Institutul Național al Patrimoniului, pentru programul anului tematic european în România. Pe lista de proiecte și evenimente cărora le-a fost atribuit, în urma selecției făcute de INP, logo-ul „Anul European al Patrimoniului Cultural” și statutul de eveniment oficial, figurează și două inițiative propuse de Aquatim.

Povestea apei industriale din Timișoara așteaptă să fie (re)descoperită

Așadar, în luna martie, la Timișoara, vom sărbători apa și poezia, deschizând, pentru public, importante clădiri de patrimoniu industrial, proiectate de László Székely la începutul secolului XX.

Ziua Mondială a Apei, 22 martie, cu o lungă tradiție de Zi a Porților Deschise pentru Aquatim, este, anul

Sala Mașinilor, Uzina de Apă Industrială. Foto: Mircea Pap

acesta, prilejul unei săptămâni întregi de activități educative, găzduite de Centrul experimental pentru copii Aquapic, de la Uzina de Apă Industrială (1916), de pe strada Frederic Mistral. Clădirea vechii uzine va putea fi vizitată în această săptămână, dar și cu alte ocazii, în decursul anului, de către publicul larg. Evenimentul dedicat de Aquatim Zilei Mondiale a Poeziei (21 martie) va avea loc la Uzina de Apă nr. 1 (1914), de pe Calea Urseni, unde va fi viitorul Muzeu al Apei. În fața clădirii fântânii (cunoscută și ca „OZN-ul de la Urseni”, fiind aidoma unei farfurii zburătoare – stilul Secession industrial), poeți reprezentativi ai Timișoarei vor susține un recital. Evenimentul stabilește o relație directă dintre cea mai subtilă și veche formulă literară, poezia, și o clădire de patrimoniu, foarte rară și spectaculoasă.

Anul European al Patrimoniului Cultural a fost propus de un român,

eurodeputatul Mircea Diaconu, care a argumentat în fața Consiliului European, în anul 2015, nevoia unui astfel de an tematic. Tot Mircea Diaconu a fost cel care a negociat ulterior, într-un mod inedit, bugetul anului tematic. Deși mărturisește că nu se pricepe absolut deloc la negocieri, subiect pe care îl consideră o meserie în sine, actorul a reușit să dubleze propunerea inițială de buget a Consiliului, de 4 milioane, argumentând că... s-a blocat la „eight” (opt) în procesul de învățare a limbii engleze, care, recunoaște Diaconu, îi cam dă de furcă.

În opinia eurodeputatului român, Anul European al Patrimoniului reușește să trateze o provocare europeană actuală, și anume criza de identitate, pentru că, spune acesta „Anul European al Patrimoniului lasă statelor membre spațiu, le lasă libertatea de a fi ele însele.” Deciziile despre activitățile și proiectele culturale ale anului tematic sunt numai ale statelor membre, iar Mircea Diaconu vede, din acest punct de vedere, Europa anului 2018 ca pe un „muzeu viu, în care grupuri, națiuni, etalează ce au mai bun, în fața celorlalți. Până la urmă, ceea ce se pune pe masa comună este ceea ce te reprezintă pe tine, ca nație...” În aceeași ordine de idei, un nou tip de „naționalism”, în cel mai pozitiv sens al cuvântului, propus de Mircea Diaconu, încapă în câteva cuvinte simple: „cât pot fi de mândru că țara mea este atât de europeană”...

To Cast a Shadow, performance de Raluca Croitoru, Art Encounters 2017 la Uzina de apă nr. 1. Foto: Art Encounters

„Anul European al Patrimoniului Cultural aparține tuturor celor ce apreciază, se bucură și doresc să descopere patrimoniul cultural”, după cum se arată și pe site-ul INP, iar Aquatim, prin aceste inițiative și prin proiectele de viitor care vizează clădirile de patrimoniu ale Timișoarei, face nu unul, ci doi, trei și chiar mai mulți pași înainte către comunitate, aducând trecutul mai aproape de prezent.

Loredana LEORDEAN

Ziua Mondială a Apei, o inițiativă a Organizației Națiunilor Unite, sărbătorită în 22 martie, ne propune anul acesta tema Natura pentru apă.

Cum să gestionăm amenințările și riscurile inundațiilor, secetei și poluării apei, adevărate provocări mondiale ale secolului XXI? Răspunsul este în natură, spune sloganul zilei tematice internaționale dedicate apei, care aduce, astfel, în prim plan explorarea soluțiilor existente și funcționale din mediul înconjurător.

Obiectivul nr. 6 de dezvoltare durabilă al Națiunilor Unite vizează accesul întregii populații a planetei la apă potabilă sigură, până în anul 2030, acest lucru însemnând și protejarea mediului și reducerea poluării.

Tabloul apei în lume, în fapte și cifre concrete, arată că este nevoie de schimbare pentru a asigura această resursă în viitor:

- 2,1 miliarde de oameni nu au acces la apă potabilă sigură.
- Până în anul 2050, se estimează că populația mondială va crește cu încă 2 miliarde de oameni, iar necesarul de apă al planetei va fi cu 30% mai mare decât în prezent. Circa 1,9 miliarde de oameni trăiesc în zone afectate de lipsa apei. Până în anul 2050, se estimează că acest număr se va ridica la aproximativ 4 miliarde de oameni.

Mai multe despre apă, poveștile ei de succes din natură și activitățile organizate cu prilejul zilei de 22 martie, aflați de pe site-ul dedicat evenimentului.

www.worldwaterday.org

Ei sunt Aquatimiștii!

Șeful Unității de Implementare a Proiectelor POIM din cadrul Aquatim, Florin Arimia, este un om complex, care a învățat multe, care s-a plimbat prin lumea mare și tehnică, din care și-a luat ce i s-a părut mai important și a dat mai departe altora, fiindcă e un om generos! Florin și-a perfecționat ingineria alert și sigur, pentru că timpul face pași uriași în domeniul proiectării, al managementului, al oricărei „subdiviziuni” tehnice până la urmă, soluțiile noi în domeniul alimentării cu apă, al canalizării, apar rapid și ele trebuie importate imediat, dacă vrei să ții pasul cu modernismul, în cel mai bun sens al cuvântului. Deviza Aquatim este aceasta, principiul colegului nostru este acesta!

Numele lui Florin Arimia se află trecut – pentru posteritate, deși nu suportă termenul acesta! – pe pavajul din Piața Unirii, ca specialist care a contribuit la refacerea majoră a unuia dintre cele mai frumoase obiective turistice ale orașului.

Florin merită, categoric, să fie luat la întrebări. Iată!

Ai un CV greu, un traseu profesional extraordinar, dus între „intern” și „extern”, România-Marea Britanie. Hai să epuizăm inteligent etapele și să punctăm ce a fost important și în ce sens. Iprotim, deci: primul loc de muncă a adus cu sine și primele realizări?

Sigur că da! Am pornit ca inginer proiectant, iar după câțiva ani am devenit șef de proiect în cadrul IPROTIM. Vreau să insist asupra unui amănunt important: procentul inginerilor care chiar ajung să facă proiectare este sub 1%, deci e o realizare din start! În timp, după ani de experiență acumulată, ajungi și la statutul de proiect manager. Trebuie să stăpânești deopotrivă partea tehnică și partea financiară. Tatăl meu spunea că dacă ajungi să le știi pe amândouă ești inginer. Am învățat enorm de la tata! (Tatăl colegului nostru a fost un inginer de top al Timișoarei, recunoscut în acest mediu tehnic select, n.r.).

Revenind la întrebare, consider că în această meserie, în această profesie, niciodată nu e suficient cât știi, înveți și te perfecționezi continuu, pentru că provocările sunt incredibile.

Cu Aquatim te-ai întâlnit, prima dată, în 2002, când ai lucrat la proiectul „Reabilitatea stației de epurare a apei uzate Timisoara”, prin Programul ISPA, ca manager de proiect. Amintiri frumoase? Ele au fost determinante în reînțoarcerea ta?

Cu Aquatim mă „întâlnisem” mai devreme, pe când lucram la IPROTIM, inclusiv ca șef de proiect pentru reabilitarea stației de epurare Timișoara (proiect pregător pentru ISPA), dar mai ales în cadrul proiectului ISPA, ca și deputy team leader (subcontractant al Halcrow). Oricum, prin natura muncii, aveam interacțiuni permanente cu Aquatim.

Ajungem la Halcrow Romania. Ai pornit drept manager de proiect și inginer proiectant în diverse proiecte din domeniul canalizării apelor uzate. Cred că, aici, trebuie să extindem detaliile! Ai lucrat pentru acest titan, și de aici, din Timișoara, și din/în Marea Britanie, în mai multe etape profesionale. Ce înseamnă munca într-o companie de un asemenea calibru? Se diferențiază în vreun fel românii de britanici, atunci când proiectează? Dar atunci când execută?

Prima mea zi de lucru la Halcrow a fost direct în Marea Britanie, fiind angajat al Halcrow Group Ltd. în anul 2002. Din 2008 m-am întors în România și am lucrat de aici pentru acest consorțiu. E important de știut că, până la revenirea în țară, am lucrat pe un proiect complex, foarte important acolo, vital aici – după ce a fost „importat” cu succes – SAMTID – PHARE 2002 – Reabilitarea infrastructurii din orașele mici și mijlocii, cu fazele complete, pilot și extindere, în fapt cel care a statuat forma de organizare actuală a operatorilor regionali de apă și canalizare. Eu am avut un rol, evident în partea tehnică a ecuației acestui proiect.

La 1 ianuarie 2008, m-am întors în România pentru că mi s-a dat o responsabilitate majoră, aceea de

a deschide un Birou Permanent al companiei, la Timișoara. Până în 2016, am fost manager regional al acestui Birou Permanent, cu o responsabilitate uriașă. A fost o muncă foarte interesantă și solicitantă, evident și onorantă! Dacă ar fi să numesc o diferență între modul de lucru România versus UK, pot spune că în Marea Britanie se pune un accent mai mare pe pregătire/planificare.

Ai lucrat la proiecte impresionante. Ai un top?

Nu. Toate proiectele sunt importante, iar cele la care ai lucrat anterior te ajută enorm la capitolul experiență.

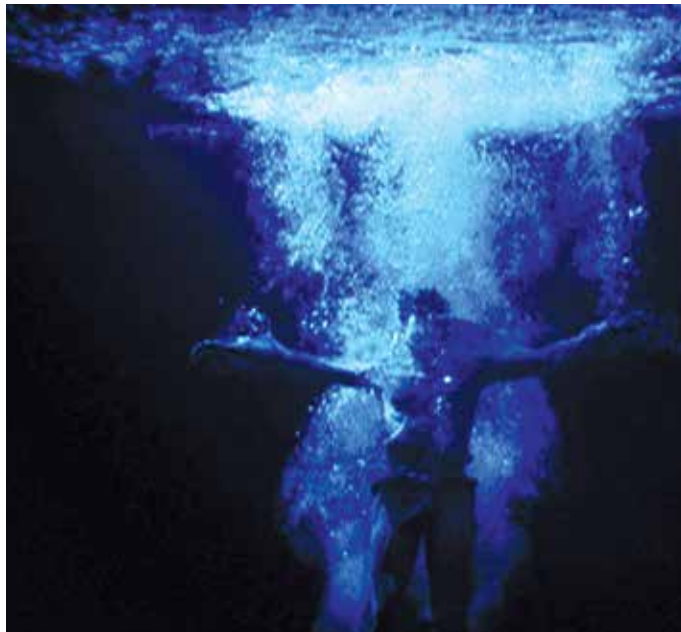
Pot face alții ceea ce noi nici nu visăm, sau nu-i chiar așa? Ce primează? Creierul sau banii?

Ambele!

Acum ești șef Unitate de Implementare a Proiectelor POIM. Te regăsești în poziția aceasta? Cum o gestionezi, e complicat?

Nu e greu, e doar foarte complex, provocator profesional, atractiv și important pentru infrastructura de apă și apă uzată!

A consemnat Crenguța RADOSAV

Un artist al apei

Bill Viola este unul dintre cei mai originali, spectaculoși și profunzi artiști contemporani. Născut în 1951, la New York, Viola s-a remarcat prin arta sa video, devenind printre cei mai influenți creatori din această zonă ai ultimilor patru decenii. Lucrările sale se găsesc în marile muzee și colecții ale lumii, iar expozițiile lui au, fiecare, zeci de mii de spectatori.

Unul dintre „materialele” favorite cu care Bill Viola a lucrat și lucrează în continuare este apa. În instalațiile sale video cu care a devenit cunoscut și apreciat în întreaga lume, el a pus omul în relație directă cu apa – metaforă a vieții, frumuseții, catastrofelor, forței de necontrolat, a

treccerii timpului, a morții. Cascadele și curgerile sale, imersiunile acvatice și bulboanele generate de dislocările de volum, iluminatul special, care generează efecte vizuale ce-ți taie respirația, anulează granița între pictură și cinematografie, între realitate și fantastic. Apa devine un organism viu în arta americanului, dă replici, e reactivă, e surprinzătoare și mai ales incertă. Tocmai senzația că nu poate fi „prinsă”, că scapă continuu unei... rame, unei clipe, face ca apa să devină motiv de emoții și introspecție intelectuală. Întâlnirea cu arta lui Viola este memorabilă, o bună parte dintre lucrările pe care le-a expus de-a lungul timpului putând fi văzute pe <https://www.youtube.com/watch?v=2C66IBpWYs>

Robert ȘERBAN

Suntem „altfel” online!

Ne-am reinventat online, într-o formă mai pe placul dumneavoastră, sperăm, al cititorilor, adaptată trendurilor tehnologice din acest domeniu. De acum înainte, veți putea citi cu o mai mare ușurință articolele noastre pe dispozitivele mobile.

Noul AquaȘtiri, mai prietenos, mai dinamic, mai viu, are acum domeniul propriu, www.aquastiri.ro, dar ne puteți găsi și acolo unde sunteți obișnuiți să ne accesați, adică pe site-ul Aquatim.

AquaȘtiri

Publicație lunară editată de Aquatim SA

www.aquatim.ro/aquastiri

Redactor-șef: **Loredana Leordean**

Redactori: **Alin Anchidin, Oana Mărginean**

Crenguța Radosav

Cap limpede: **Robert Șerban**

Design: **Loredana Tîrziu**

Tehnoredactare: **Alina Guțuleac**

Contact: 0256 201370

E-mail: aquastiri@aquatim.ro